

[פ"ג ה"א [יט]:]

יש דעה שבנדרים הלך אחר לשון תורה

הירושלמי כאן הובא גם בנדרים פ"ו ה"א [כ:], ועיין מה שכתבנו שם.

בבלי כה:

ברכתו של קורא

הירושלמי דן בזה בברכות פ"ו ה"א [מה:], ועיין מה שכתבנו שם.

[בבלי ל. • פ"ג ה"א [יט]:]

הנודר מכיכר מערבין בו

נדר מן הככר מערבין בו, הקדישו אין מערבין בו.

בבבלי רב הונא אמר רב חילק שאם אמר "שבועה שלא אוכל כיכר זו" מערבין בה, ואם אמר "כיכר זו עלי" אין מערבין בה, ובירושלמי אין את החילוק הזה (גם בבבלי יש דעה שלא מחלקת).

[בבלי ל. • פ"ג ה"א [יט]:]

אוכל הוא מזון בלשון תורה ולא בלשון בני אדם

אמר רבי חייה בר בא (אבא) רבי יוחנן: אכל חליטן (לביבות) ואמר (ונדר) לא טעמית מידי בההוא יומא (משמע שלביבות אינן מזון), ותנינן: הנודר מן המזון מותר במים ומלח (משמע ששאר האוכלין הם כן מזון). פתר לה כרבי יאשיה, דרבי יאשיה אמר הילכו בנדרים אחר לשון תורה, ומניין שכל הדברים קרויין מזון? רבי אחא בי רבי עולא אמר: ועשר אתונות נושאות בר ולחם ומזון, מה תלמוד לומר מזון, אלא מיכן שכל הדברים קרויין מזון.

בבבלי הקשה בדומה לזה מהנשבע שלא אכל. וחילק שזיונא כולל את כל האוכלין (חוץ ממים ומלח, ובה מדובר במשנה) ומזונא לא כולל את כל האוכלין. הבבלי לא תירץ שהלכו בנדרים אחר לשון תורה.⁷

[פ"ג ה"ב [כ:]]

טעם עירובי חצרות – מפני דרכי שלום

הובא גם פ"ז ה"ט [מט:], ועיין מה שכתבנו שם.

בבלי לא.

אי בעי מפקר לנכסיה – אינו בירושלמי

עיין מה שכתבנו בברכות פ"ז ה"א [נג:].

[בבלי לב: • פ"ג ה"ג [כא:].]

לכו"ע מערבין בדבר שהוא שבות

ראוי הוא לעבור על השבות ולאכול (בין השמשות, ולכן מערבין בו). **בבבלי** היא רק דעת רבי, אך לחכמים אין מערבין בשבות.

בבלי לה.

האם לר' נחמיה מותר לטלטל כלי שמלאכתו להיתר

הירושלמי דן בזה בשבת פ"ז ה"ד [פג:], ועיין מה שכתבנו שם.

[בבלי לה. • פ"ג ה"ד [כב:].]

עירוב שנתגלגל לתוך ד' אמות

נתגלגל חוץ לתחום ונפל עליו גל או נשרף או תרומה וניטמאת מבעוד יום אינו עירוב.

⁷ שיטת הבבלי ללכת בנדרים רק אחר לשון בני אדם, ושיטת הירושלמי שיש גם דעה ללכת בנדרים אחר לשון תורה. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף יד.